

POŽEHNÁNÍ Z CESTY K TICHU

Kaplička svaté Anny pod Starou horou

MIIM

Tatnam
& Lakshmi
G. Srinivasan
26. July 1998

*S hlubokou úctou se skláním
před všemi světci, jogíny a duchovními básníky,
kteří kdy kráčeli po této planetě
se srdcem planoucím láskou k Bohu.
S úctou se před nimi skláním
a s pokorou je prosím:
"Požehnejte mi prosím svou Láskou a Poznáním."
Znovu a znovu je prosím
o intuici a sílu psát.
Modlím se k nim, a prosím je,
aby mi pomohli rozvinout lásku k Bohu,
aby to, co napíšeš, přineslo jen štěstí.*

Toto dílko zasvěcuji

Panu Ježíši

a indickému světci

Paramhansovi Svámímu Mahéšváranandovi

*Pokládám je k nohám
všem duchovně hledajícím.*

NAHAM KARTÁ PRABHUDÍP KARTÁ
MAHAPRABHU DÍP KARTÁ HÍ KEVALAM

*Nejsem to já, kdo je konající
On jediný je konající.*

*Je jedno, jaká je vaše poezie,
ale pokud je v ní jméno Boží,
je krásná.*

Paramhans Svámi Mahéšvárananda

Jít sami, to znamená vyhybat se slovním modelům - těm, co vám předali ostatní, které jste vyčetli z knih, i těch, které jste si sami ve světle svých zkušeností vymysleli. To je pravděpodobně to nejděsivější, co může lidská bytost udělat: vkročit do neznáma, do prostorů nechráněných žádnými slovy. Opustit svět lidských bytostí, tak jako to udělali proroci a mystikové, neznamená zřící se jejich společnosti, ale jejich slov. Pak i když jste obklopeni lidmi, jste opravdu dočista sami. Děsivě sami.

A toto osamění, tato samota je Ticho

Anthony de Mello

Cesta k lásce

Poděkování

Držíš v rukách dílko, které zrcadlí mé vnitřní hledání Pravdy, která podobně jako vesmír, proniká srdce všech živých bytostí. Vzniklo na pozadí duchovní poutě, tak jak jsem se jí ubíral od ledna do října roku 1998. Navazuje na mou předchozí zprávu z krajiny duchovní cesty: *Kvíti ticha a samoty lesní poustevny*. Využil jsem své současné krkonošské mezipřistání v blízkosti elektrického proudu, počítače a ochotných lidí, abych vydal toto další pokračování.

Z Boží Milosti mi bylo dovoleno vymanit se z pout světa a vydat se na duchovní pout. Tato cesta by však nebyla myslitelná bez Božího požehnání. Děkuji mu. Tisíckrát děkuji Bohu v našich srdcích, za jeho jemné vedení a urovnávání cest. Poznal jsem, že bez Boží Milosti není možné jít. Děkuji svému duchovnímu Mistrovi, indickému světci Paramhansovi Svámimu Mahešvaránandovi, za jeho Požehnání a Slova Lásky a Poznání, bez nichž bych nemohl přeplout oceán pochybnosti. Děkuji vám všem, s nimiž mne v uplynulých devíti měsících svedla cesta. Děkuji za vaši lásku, díky níž jste se mohli stát v mém životě nástroji Božími. Často jsem měl pocit, že mne cesta přivádí k pohádkovým bytostem, které Bůh dosadil do jejich rolí, aby v tomto světě pomahaly tulákům a duchovním poutníkům. Děkuji vám všem za vaši pomoc.

Zvláštní díky vyslovuji své mamě, zato, že měla tu sílu mi požehnat na cestu.

Mé díky patří Brodiemu, zato, že mne v lednových mrazech přijal pod svou střechu, když jsem nečekaně ztratil svůj lesní domov na srubu v Moravském krasu. Děkuji mu zato, že vlastním nákladem vydal mě předchozí dílko a navíc mne na další cestu oblekl do šaolinské kutny.

Děkuji Ladislavu Zemanovi, rōmskému šefovi kopačské party z Brna, že mi na jaře poskytl práci při hloubení výkopů pro telefonní dráty, a umožnil mi tak uchovat si čistou a klidnou mysl, v době, kdy mi docházely peníze a jinou práci jsem nemohl najít.

Děkuji pohádkové babičce Jarmile Trojanové z Olešnice v Orlických horách, zato, že přijala do své chalupy dva neznámé tuláky, pak je ubytovala v penziónu, vykoukala je, nakrmila, ošatila, a ještě dala pár korun na přilepšenou za trochu práce na zahrádce.

Stejně myslící se setkají.

I-GING

Stejně přitahuje stejné - to je velký kosmický zákon.

Je to zákon, který platí v přírodě.

Platí i ve světě myšlenkovém.

*Lidé kteří uchovávají stejné myšlenky,
jsou k sobě navzájem přitahováni.*

"Vrána k vráně sedá."

*Člověk se pozná podle toho,
v jaké společnosti se zdržuje.*

Mysl má sílu přitažlivosti.

Tento vesmírný zákon je v neustále činnosti,

at' jsme si toho vědomi nebo ne.

Žijeme všichni v oceánu myšlenek

a atmosféra kolem nás je neustále naplňována myšlenkovými silami...

Uchovávejte v mysli jakoukoli myšlenku.

Pokud ji budete v mysli zadržovat,

nezáleží na tom, zda jste na moři, nebo ve vzduchu,

budete bez přestání k sobě přitahovat vědomě nebo nevědomě,

přesně jen to, co odpovídá vaší vlastní převládající kvalitě myšlenek...

*Myšlenky máte ve vlastních rukou,
záleží na vás, jaký sled myšlenek určíte,
a tím i sled vlivů, které si přitahujete.*

Šrí Svámi Šivánanda

Mysl, její tajemství a kontrola

Děkuji trutnovskému a maršovskému faráři P. Ivanu Havlíčkovi, za jeho hluboká kazání plná srdce, lásky a jemného humoru. Děkuji mu za jeho bohoslužby, při nichž plálo mé srdce. Děkuji mu zato, že mne poctil svou důvěrou a dovolil mi vést poustevnický život na kapliče svaté Anny pod Starou horu. Těch pět měsíců na kapliče bylo pro mne nesmírnou Boží Milostí.

Děkuji Miroslavu Miňovi Klimešovi a jeho bratru Pavlu Klimešovi z Horního Maršova zato, že z několika tuláků udělali krkonošské cestáře a umožnili jim tak žít v přírodě své dětské sny a uchovat si čistou mysl. . Děkuji jim též za vzácnou příležitost vydělat si poctivou práci poctivé peníze. Umožňuji mi tím nyní odchod do hor, abych vyhledal svou Alvernu, a hlouběji se ponořil do meditace, k Bohu a ke svým kořenům v přírodě. Upřímné díky!

Děkuji též všem severanům ze Střediska ekologické výchovy a etiky Rýchory v Horním Maršově, za jejich práci pro dobro Života na této planetě. Děkuji jim za jejich nesmírnou laskavost, ochotu a trpělivost, s níž mi umožnili vydat na svých mašinkách toto dílko.

Mé poděkování patří i všem indiánům, kteří tábořili na Skleněné louce v Temném dole, zato, že mi pomohli s opravami kapličky a vytvořili přívětivou kamarádkou atmosféru.

Své díky vyslovuji též všem ostatním, s nimiž mne uplynulých devíti měsících svedla má duchovní cesta: v Moravském krasu, v Brně a brněnském venkově, Jeseníkách, Orlických horách a Krkonoších.

Gjánéšvárpuri

poustevník při kapliče svaté Anny pod Starou horou

O moudrosti

*Moudrost znamená lhostejnost k volání smyslu,
nepřipoutanost k vlastnímu já,
jakož i poznání bolesti a toho,
že zrod, smrt, stáří i nemoc jsou utrpením.*

*Je to odpoutání
a neztotožňování sebe sama s jinou bytostí,
jakkoliv milovanou.
Je to vyrovnaný klid a jas,
jak v zkouškách příjemných tak nepříjemných,
tak v zkouškách radostných tak bolestných.*

*Je to neochvějná oddanost ke Mně,
získaná stálým rozjímáním,
jež učivatele spojuje se Mnou.
Je to hledání samoty a netečnost k davu.*

*Je to ustavičné hledání duchovní pravdy,
a poznání toho, co je účelem vědění.
Prohlašuji, že hledání těchto věcí je moudrostí
a opak pošetilosti.*

Bhagavadgíta, XIII, 8-11

Denní modlitba

Před Tebou se ve svém srdci s pokorou skláním,

Tobě vzdávám svou úctu

Pane, Božský Mistře, Ochránče.

Osvětli prosím mé srdce

svým Kosmickým světlem.

Naplň mě odvahou a silou,

abych dokázal po celý život

kráčet po Posvátné stezce Poznání.

ať z ní nikdy nesejdu a nezabloudím.

Očisti prosím mé srdce,

zapaluj ho láskou

a učiň mě svým nástrojem,

ať je každý můj čin bohoslužbou

a každé mé slovo je modlitbou k Tobě.

Kéž mě po celý život vede a naplňuje láska k Tobě.

ke všem lidem, všem živým tvorům

a celému vesmíru.

Kéž jsou všechny mé činy,

slova, myšlenky, i sny,

čisté jako křišťál,

má mysl je klidná,

a tělo zdravé a silné,

aby mi dlouho dobře sloužilo na Cestě k Tobě.

Uč mě Pane správnému rozlišování,

a ved' k lásce a soucitu,

k moudrosti a Pravdě.

*Modlitba je cesta k Bohu.
Modlitba je osobní konzultace u Boha.
Kdykoli se bojíš,
modli se.
Když už nikde nevidíš cestu,
pak se modli.
Modlitba má ohromnou sílu,
znamená sjednocení.
Modlitba je Boží Láskou.
A bez Lásky je svět velmi suchý.*

Paramhans Svámi Mahéšvárananda

*A tak vám pravím:
"Proste, a bude vám dáno,
hledejte a naleznete,
tlučte a bude vám otevřeno.
Neboť každý, kdo prosí, dostává,
a kdo hledá, nalézá,
a kdo tluče, tomu bude otevřeno.*

Ježíš

Evangelium sv. Lukáše 11, 9-10

Podpoř prosím mou důvěru v Tebe,
buď ochráncem mé víry,
protrhni clonu mé nevědomosti.
odstraň všechny mé pochyby,
temnotu, bolest a utrpení.
Osvétluj prosím mou Cestu
a pro dobro všech bytostí,
veď mě již v tomto životě
ke sjednocení s Tebou.
Požehnej mi prosím bezdůvodným štěstím.
životem v nepřipoutanosti.
svobodě a nezávislosti.
Žehnej prosím Pane každému,
kdo sídlí v mém srdci.
Dopřej mi prosím již v tomto životě
realizovat jméno Gjánešvarpuri.
Jsem bojovník na Cestě k Tobě.
Smiluj se prosím nade mnou Pane,
nejsem hoden, abys ke mě přišel.
ale rekní jen slovo.
a má touha po Tobě bude naplněna.
Vepiš do mého srdce své Jméno
a tím v mém srdci otevři oči.
Tvá vůle nechť je však mou vůlí.
Nechť zvítězí síly Lasky.
Kež Bůh chrání mého Mistra
svámiho Mahéšvárāndu.

Jsou lidé, kteří nesnesou pomyslení, že by ztratili někoho z rodiny či přítele, raději na to nikdy nemyslí, nebo se hrozí zpochybnění a ztráty své oblíbené teorie, ideologie či přesvědčení, nebo jsou přesvědčeni o tom, že by nikdy nemohli žít bez toho či onoho drahého člověka, předmětu či místa.

Chcete vědět, jak se dá změřit stupeň strnulosti a neživosti? Pozorujte, kolik prožíváte bolesti, když přijdete o hýčkanou představu, osobu či věc. To trápení a bolest prozrazují lpění. Jak to, že tolik truchlíte nad smrtí milovaného či nad ztrátou přítele? Nikdy jste si neudělali dost času na to, abyste se zamysleli nad tím, že se všechno pořád mění, plyne dál a umírá.

A tak smrt, ztráta a rozloučení vás vždy zaskočí. Rozhodli jste se žít v podkrovní místnostce svých iluzí a předstíráte, že se nikdy nic nezmění, že všechno bude pořád stejné. Proto zažíváte tolik bolesti, když k vám pak život vpadne a otrhese vašimi iluzemi...

...Zeptejte se sami sebe, zda existuje někdo či něco, jehož ztráta by vám způsobila zármutek. Možná jste jeden či jedna z těch, pro něž je nesnesitelné pomyslení na smrt či ztrátu partnera, přítele, nebo někoho milovaného. Je-li tomu tak, pak do té míry, do které tomu tak je, jste sami mrtví. A na vás je, abyste se teď vyrovnali se smrtí, ztrátou či odloučením se od milovaných věcí a lidí. Berte si ty osoby a věci jednu po druhé a představujte si, že jsou mrtví, nebo že jste je ztratili, nebo že se od vás navždy odloučili, a ve svém srdci se s nimi rozlučte. Každé z nich poděkujte a řekněte jim sbohem.

Bude vás to bolet, ale vaše lpění tím zmizí. A potom se vám ve vědomí objeví něco jiného, osamění, samota, jež poroste a poroste, až bude rozlehlá jako obloha. V tomto osamění je svoboda. V této samotě je život. V tomto nelpění je ochota plynout a radovat se a zažívat a vychutnávat každý nový okamžik života, který už je nyní o to sladší, že je osvobozený od obav, tísně a nejistot, osvobozený od strachu ze ztráty a smrti, který touhu po trvání a lpění vždy provází.

Anthony de Mello, Cesta k lásce

Dívám se a uvědomuji si, že lidé jsou schopní se smířit s Bohem, s osudem a sami se sebou, pouze když mají tu odvahu vyhledat samotu.

Anthony de Mello, K pramenům

Osamění

Kěž jsem před každým pokorný,
ke každému laskavý
a zůstávám tichý a nepoznán.
Netoužím po slávě svého jména,
ani po uznání tohoto světa.
Nic mi nepatří,
nikoho k sobě nepoutám,
ani se nenechám spoutat.
Mám jen život, který žiji,
jen v Mistrovi ve svém srdci
hledám útočiště a oporu
v temnotě noci.
Toužím projít
bránou vnitřního osamění,
usednout na vrcholku hory,
či v lese mezi stromy
a veden mantrou Boží,
láskou otevřít Cestu
do hlubiny ve svém srdci.

Bud' prosím Pane
ochráncem mé důvěry a lásky.

*u nohou mého Mistra,
Maháprabhudíp ášram ve Strílkách,
podzim 1997*

Ve slabosti je Síla.

Jděte každý zvlášť.

Šrí Chinmoy,

Zahrada duše

*V rozporu s tím, co si většina lidí myslí,
nejlepším lékem na nedostatek lásky a osamělost
není něčí společnost, ale kontakt se Skutečností.*

Anthony de Mello,

Cesta k lásce

Požehnání mámě

Ticho a klid,
noční hvězdné oblohy
budiž Tvé.

Uvolnění,
s nímž plyne krajem řeka.
budiž Tvé.

Láska,
s níž se rozdává Slunce,
budiž Tvá.

Zdraví,
jež přinašejí mocné síly Přírody.
budiž Tvé.

Poznání,
ukryté v lotosu srdce.
budiž Tvé.

Očistne požehnání.
světců všech časů.
budiž Tvé.

Láska a odpuštění
tomuto světu.

Křtiny, 22.II.1998

*Nejlepší protilék na pýchu je skromnost,
která vede k soucitu.
Čím dřív člověk na cestě rozvine soucit, tím lépe.
Soucit nám umožňuje ocenit a vážit si toho,
že každý jednotlivec dělá, co on nebo ona musí dělat,
a že není důvod soudit sebe či jiného člověka.
Zůstává pouze důvod udělat co možná nejmíc
pro svoje vlastní probuzení.*

Ram Dass

Cesta uvědomění

Koán

Toulám se ulicemi města
a jako stín
se mě drží hluk myšlenek.
Vstupuji do knihkupectví,
z poličky беру knihu
a čtu v ní kratičký příběh:

"Jeden zbožný hledač Pravdy se doslechl, že v lese na srubu žije světec. Nechal a vydal se ho navštívit. Přišel ke srubu, ale dveře byly zavřené. Zaklepal na ně a tu se ze srubu ozval hlas: "Kdo je?" "To jsem já!", odpověděl zbožný hledač Pravdy. Ve srubu zavládlo ticho a dveře zůstaly zavřené. Po chvíli se zbožný hledač Pravdy osmělil zaklepat znovu. Ze srubu se opět ozval hlas: "Kdo je?" "To jsem já!", vyhrkl tentokrát zbožný hledač Pravdy. V té chvíli se dveře srubu otevřely a on mohl vstoupit..."

Dočítám příběh,
a v mém nitru
dochází k explozi uvědomění.
"Tak takhle to tedy je!"

Šťasten opouštím město
a když kráčím napříč lesy
a pozoruji stezku vynoucí se mezi stromy,
zažívám pocit
že kráčím sám v sobě...

*Knihkupectví na Květinářské ulici v Brně
Hádecká plošina, únor 1998*

Miluj Hospodina, Boha svého,

= celého srdce,

= celé své duše,

= celé své mysli

a celé své síly:

to je první přikázání.

Ježíš

Evangelium sv. Marka, 12,30

Pane,

svou minulost svěřuji tvému milosrdenství,

svou přítomnost tvé lásce

a svou budoucnost tvé prozřetelnosti.

Páter Pio

Mantra

Z milosti Boží
potkal jsem světce,
jehož jediný pohled očí
přináší slzy lásky a štěstí.
Prázdnota tápání v pustině světa
se rozplynula,
v rozbřesku jitra
jsem zahlédl Cíl.
Mé oči slzí,
jako růže zmačené rosou,
uvolněním a v odevzdání.
Vědomí se koncentruje
na svatá slova Mistra,
hladí je,
slyvají spolu,
něžně a s důvěrou.
Osvobozen od krás minulosti,
radosti i utrpení přítomnosti,
i nadějí a obav budoucnosti,
sedím v korábu mantry
a nechám se jim nést
napříč vesmírem,
k Bohu,
do neznáma.

25.III.1998, domeček v Bosonohách

*Kráčíš mnohem bezpečněji ve své vlastní temnotě,
než ve světle někoho jiného.*

Anthony de Mello,
Modlitba žáby 2

Do zenového kláštera jsem přijel s příjemným pocitem... Očekával jsem přijetí jako: "Oh, Ram Dass, jsme tak šťastní, že jsi mohl přijet!" Nějakou potravu pro ego. Místo toho potkávám chlápka v černém obleku s psací deskou, s klipsem a vyholenou hlavou, který říká: "Dass Rame, budeš na palandě číslo šest. Zde máš róbu. Bratr John ti ukáže jak se obléká, a za šest minut máš být v zenu." Tak si myslím: "OK, chlapče, tohle hraju jak divej..."

...Čtyřikrát denně přicházíte navštívit Jošu Sasaki Rošiho, silného, podsaditého Japonce, asi šedesát pět let. Říká se tomu dokusan. Dal nám koán: "Jak poznáte povahu svého Buddha skrze zvuk cvrčka?" Když je na mě řada, pokaždé vcházím, vykonávám požadovaný počet úklon a posadím se. On má zvoneček a hul a říká: Aha dok-tor. Jak poznáš povahu svého Buddha skrze zvuk cvrčka?" Zrovna jsem seděl venku, čekal jsem, až přijdu na řadu, a přemýšlel, jak že by člověk měl poznat... Nemá se to, ale já jsem, u sta hromů, usoudil, že je zde na zenbuddhistické scéně židovský Hind - odpovím mu odpovědí tibetského buddhismu. Tak jsem došel k závěru, že když se mě zeptá, nejlepší bude podržet ruce u uší jako tibetský Milarepa, když před svou jeskyní naslouchá zvukum vesmíru. Róši jen říká: "šedesát procent." A zvoni zvonečkem, což znamená, že bych měl jít. Takhle to pokračuje celé dny. Je mi čím dál huř a huř a jsem šilenější a šilenější, a prostě zmuřený a znechucený. I když se moje sezení vylepšilo, zesílilo, nemohu vyřešit ten prokletý koán. Konečně čtvrtý nebo pátý den opět odcházím k Róšimu. Koán jsem ještě nevyřešil. Stoupám tam a myslím si: "Je mi fuk, jaká je odpověď na ten koán. Celou scénu zabalím. Mám toho dost. Vcházím dovnitř a on říká: "Aha, dok-tore, jak poznáš povahu svého Buddha skrze zvuk cvrčka?" A já říkám: "Dobrý ráno, Roši." Jako bych říkal: "Už nežvaň, do háje. Dobrý ráno a dost."

"Aha, dok-tore. Konečně se v zenu stáváš začátečníkem

Ram Dass,
Cesta uvědomění

Zenová hůl

"Co hledáš?",
zeptala se mě Místryně zenu.
"Lásku a poznání", odpovídám.
Zahleděla se mi do očí
a stroze a řekla:
"Potřebuješ ještě trpět!"
A tehdy jsem pocítil
zapasnickou metodu zenu.
Na každou otázku
odpovědi byl útok,
který rozpáral mé nitro ve dvě,
zenová hůl se zabodla do mého srdce!
Pochopil jsem náhle,
že i Mistr zenu je jen další iluzi
na cestě mého srdce.
Musím jít dál svou vlastní cestou
jež vede temnotou
mé vlastní nevědomosti.
v níž svítí slunce nad hlavou.
Již nehledám odpovědi vně,
ale jen uvnitř.
Děkuji za ponaučení
Heyllo Downey,
Místryně zenu z jižní Afriky.

Zenové ústraní v Bohunicích, duben 1998

*Nepřipoután, zůstaň nepřipoután,
nepřipoután, zůstaň nepřipoután,
zpívej a písni svou Pána oslavuj,
zpívej a písni svou Pána slav.*

indická modlitba

Jarní verše

Po zimě
opět na mne dýchl
horký dech jihu.
Slunce hřeje,
nebe je vymetené,
z pupenů raší listí,
třešně se zahalují
chomáčky růžových květů
a nad cestou poletují první motýli.

Muži cítí ve vzduchu volání dalek
a dívky hrají svou prastarou jarní hru:
obnažují se slunci a tvým očím,
přilnavými průsvitnými tričky tě vábí.
Jak rád bys jednu z nich pomiloval,
jen tak,
pro tu radost,
pro tu chvíli -
- bez připoutání.
Škoda, že to nelze.

27. IV. 1998, v tramvaji z Líšně

*Ten, kdo je oddaný poznání,
nemá pocty ani hodnosti,
nemá rodinu, ani jméno, ani vlast,
má jenom život, který žije,
a za těchto okolností jediné pouto,
které ho váže k jeho bližním,
je právě ovládaná pošetilost.
A tak se ten, kdo je oddaný poznání,
snaží ze všech sil, potí se a supí,
a když se na něj podíváš,
vypadá docela obyčejně,
až na to, že ovládá pošetilost svého života.*

don Juan

Carlos Castaneda, Oddělená skutečnost

Tulácký verš

Jsem, kdo jsem,
jsem, kde jsem,
jdu, kam jdu,
jím, co jím,
spím, kde spím,
tulák, jež cestu má volnou
do všech světových stran.

veltkonoce 1998, POW HOW, Býkovice

Podívejte se na svůj život a na to, jak jste jeho prázdnotu zaplnili lidmi. Výsledkem toho je, že vás teď mají ve škrtivém sevření. Všimněte si, jak svým souhlasem a nesouhlasem ovládají vaše chování. Mají moc ulehčit svou přítomností vaši osamělosti, svou chválou nechat vyletět vašeho ducha do oblak a svou kritikou a odmítnutím vás srazit na kolena...

Lidé se stali natolik vaší nedílnou součástí, že si ani nedovedete představit žít život, který by neovlivňovali či neovládali. V podstatě vás přesvědčili, že pokud se od nich osvobodíte, stanete se ostrovem - osamocným, pustým a nemilujícím. Avšak pravý opak je pravdou. Jak můžete milovat někoho, bez koho nemůžete být ?!

Anthony de Mello,

Cesta k lásce

...ať je varuje, aby také oni nepřišli do tohoto místa muk. Ale Abrahám mu odpověděl: "Mají Mojžíše a Proroky, ať je poslouchají. On řekl: "Ne tak, otče Abraháme, ale přijde-li někdo z mrtvých, budou činit pokání. Řekl mu: "Neposlouchají-li Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých."

Ježíš

Evangelium sv. Lukáše, 16, 29-31

Před cestou do Ixtlánu

Rád z tišin lesa přicházím do města.
Jako potulný mnich procházím ulicemi,
naslouchám útržkům rozhovorů,
hledím do očí lidí
a čtu v nich o stavu jejich srdcí,
o tom, čím žijí.
Procházím městem jako po divadelním jevišti,
den za dnem, rok za rokem,
a stále vidím tentýž obraz: ten zhon, spěch a hluk,
pro nějž lidé nikdy nezačnou Žít
a jen s každým výdechem
se nevědomě blíží vstříc své smrti.
Pozoruji herce - své bližní,
jak každý hraje svou roli,
jak nejlépe umí,
v Lile - Božské Hře Uvědomění.
Vidím to a snažím se jim pomoci,
ale zjišťuji, že herci přes množství slov
a klamných zdání se měnit nechtějí,
chtějí jen vlastnit ve svých dramatech.
Poznal jsem, že lidské ego změnu nedovolí.
neni-li herec ke změně donucen tlakem z vlastního nitra.
Proč bych měl bojovat s egem světa?
Jaký by mělo smysl se mu pokládat k nohám,
nebo se jim nechat zpoutat?!

Nezbývá než zůstat sám sebou,

Jedno je jisté: nikoho nemůžeme změnit.

Paramhans Svámi Mahéšvaránanda

*Napřed se úplně poznejte, pročistěte sebe
a pak taky budete moci jiným pomáhat.*

Paramhans Svámi Mahéšvaránanda

A jiný mu řekl:

"Budu tě následovat, Pane.

Ale napřed mi dovol,

abych se rozloučil se svou rodinou."

Ježíš mu řekl:

"Kdo položí ruku na pluh,

a ohlíží se zpět,

není způsobilý pro království Boží."

Evangelium sv. Lukáše, 9, 61-62

změnit alespoň sám sebe,
a jít dál za svým nejvyšším a nejčistším Snem,
dojit Cestu až do konce!
A tehdy ztrácím touhu
v tomto nekončícím divadelním dramatu něco znamenat.
Ztrácím nutkání jít měnit kulisy okolního světa,
vzdávám se podvědomé snahy hrát s herci jejich role.
neboť i v tom spatřuji novou podobu připoutanosti.
Toužím se odpoutat
a osvobodit své vědomí od všech sugescí,
jakkoliv svatých, jež lidstvo poutají k iluzi.
*"Výdej se na cestu
a cesta tě naučí všemu, co potřebuješ znát!"*
nabádá mne hlas intuice v tichu mého srdce.
Cítím vnitřní volání, že musím jít dál
až kamsi za obzor,
kde se v osamění lesů a hor zrodí má Svoboda
a jednoho dne s východem slunce,
vzplane v mém srdci Láska,
ke všemu a ke všem.

Cítím, že teprve tehdy se mohu vrátit
a sloužit každému, kdo hledá s upřímností srdce.
Nikoli dříve! Nikoli dříve!

7.1.1998, *Moravský kras*

*Svobodný se stará o věci Páně,
jak by se zalíbil Bohu,
ale ženatý se stará o světské věci,
jak by se zalíbil ženě.*

1 Korintským 7, 32-33

*Zkoumal jsem životy mnoha svých přátel,
kteří se podrobili určitě duchovní kázni a potom se oženili.
Když se vydali na moře světské zodpovědnosti,
zapomněli na své odhodlání hluboce meditovat.*

Paramhansa Jógananda,

Životopis jogína

Představte si, že tomu člověku, po jehož lásce toužíte, říkáte: "Nech mne být sebou samým..." Ve chvíli, kdy tato slova vyslovíte, pochopíte, že žádáte o nemožné. Chtít mít pro někoho význam znamená především snažit se vždy tomu druhému vyhovět. A ztratit tak svobodu. A toto je nutné si uvědomit, ať už vám to bude trvat, jak chce dlouho. Možná, že teď už budete schopni říci: "Raději budu mít svou svobodu, než tvoji lásku."

Kdybyste si měli vybrat mezi tím být ve vězení a mít tam společnost nebo chodit svobodně po světě úplně sám, pro co byste se rozhodli?

Anthony de Mello,

Cesta k lásce

Křižovatka 2

Po týdnech toulání po hřebenech hor
jen s batůžkem na zádech,
v němž mám všechny své věci,
slétám do nížin, s pocitem svobody,
jež znají jen tuláci.
Pod kopci na mne čeká ona.
Naše srdce se propojí,
láska se záhadně obnoví.
zase je to ona, jak jsem ji znal před léty.
Nečekaně rozuzlení: milujeme se upřímně a něžně,
jako když jí bylo sedmnáct a mě dvaadvacet.
Citím, že došlo k očistnému setkání
dvou tuláků po drahách svých myšlenek,
opět spolu stojíme na křižovatce...co zvítězí ?
Touha po malém, či po Velkém Spojení?
Vidím však zřetelně a jasně,
že milenecká láska je tou nejkrásnější iluzí,
jaka číhá na duchovní cestě.
Tulákovi láska k ženě přinese utrpení,
neboť bude chtít spoutat jeho srdce.
A její láska dosud potřebuje vlastnit.
Cesta po níž kráčím si žádá srdce nerozdělené,
to co hledám, mi nemůže žádná žena dát.
Proč bych měl chtít někomu patřit
a své svobody a snů se vzdát?
(Vodovodní údolí u Horního Maršova, červen 1998)

*Ti, kteří meditují na srdce
a všechno odevzdají do Boží péče,
ti získají vivéku (schopnost jemného rozlišování)
a osvobodí se z tohoto světského vězení.*

Paramhans Svámi Mahéšvárananda

Dávný sen

Sedím na skalní římsě
v portálu jeskyně,
na vrcholku vysoké hory.
Hledím z výšky do kraje
v srdci opuštěných hor.
Je to můj pravý domov,
který od dětství stále hledám.
Sedím v osamění
ponořen hluboko v sobě,
den za dnem
a stále znovu a znovu
hledám TO samé,
snad již po tisíciletí,
od zrození po zrození.

Kde to jenom bylo...?
Možná ve snu, kdo ví...

Obří důl, červen 1998

První den na kapliče pod Starou horou

Přicházím ke kapliče svaté Anny v lesích na úbočí Staré hory.
Vystupuji příkrým schodištěm z neopracovaných kamenů,
jež prorůstá kapradím a horským kvítím
a ocitám se na terásce před vchodem
z něhož je překrásný výhled na panoráma protějščího hřebenu hor.
Myšlenky mizí a mé nitro naplňuje ticho a mír.
V ruce zarachotí svazek klíčů.
pavučiny na pantech dveří se protrhnou,
a já otevírám dveře do svatostánku, v němž panuje přítmi.
Vítá mne závan chladného vzduchu,
jiných časů a jiné reality.
Padám na kolena, čelo se dotýká starobylé dlažby.
a srdce šeptá: "*Hledám zde jen Lásku a Poznání.*"
Je ticho...
Plaše se rozhlížím chrámem
a z obrazů na jeho zdech na mne hledí oči světců.
Mé kroky tepou o kamennou dlažbu posetou motylími křídli.
procházím kolem lavic a otevírám dveře do sakristie.
Nacházím chladnou útulnou komůrku dlouhou tři kroky.
do níž vstupuje světlo přes okno s mříží.
Lepší poustevnickou celu bych si ani nemohl přát!
V jejím čele stojí malá skříňka, jež mi poslouží jako oltář i jako spíž
pokládám na ni obraz Ježíše s hořícím srdcem,
k němu přidám ještě fotografii svého Mistra a svičku,
na stěny rozvěšuji svaté obrázky z půdy
a v malé truhle pod oknem,

Během období sádhány (duchovního cvičení) platí tyto pokyny:

- nestýkejte se příliš s druhými lidmi*
- nemluvte mnoho*
- nedělejte dlouhé procházky*
- nejezte příliš mnoho*
- nespěte příliš mnoho*

Šrí Svámi Šivananda

Mysl její tajemství a kontrola

Vyhýbejte se společnosti lidí. Žijte o samotě.

Zachovávejte maunu (mlčení).

Nejvíce utrpení pochází ze špatné společnosti.

Buďte pečlivý při výběru společníku.

Zřídka kdy najdete dobrého upřímného přítele.

Nikdy nepřijímejte přítele příliš důvěrně do té doby,

dokud jste ho po dlouhou dobu nevyzkoušeli.

Šrí Svámi Šivananda

Mysl její tajemství a kontrola

najde své místo těch pár věcí, co mi ještě zbyly.
Na kamennou dlažbu rozestýlám smrkové chvoji
a vlněnou deku, v níž budu spát.

První osamělá noc v opuštěném horském chrámu.

Všude je ticha a tma, jen na oltáři hoří svíčka,

je to chvíle, že bych očekával i příchod ducha.

Zažívám povznesený pocit osamění

při pohledu do prázdných lavic,

jež vyprávějí cosi o iluzi, za níž se lidé tolik honí.

Memento mori.

Naslouchám tichu nočního chrámu

a ve svém srdci cítím ozvěnu modliteb

těch dávných lidí, co se kapličkou mihli jako stíny.

Kde jsou nyní i s tím čím kdysi žili ?

Přidávám se k nim, zpívám modlitby,

a tu náhle přichází záblesk uvědomění.

Cítím, jak neuvěřitelný a krásný život žiji:

mystický život Františka z Assisi ve svatém Domianu kdysi.

či poustevníka při kapliče svaté Anny,

dnes na konci dvacátého století!

Z pruhu hnědé látky si šiji kutnu,

oděv mužů, kteří se vzdali světa,

aby vše našli ve vlastním srdci.

Štěstí. Štěstí. Štěstí.

*kaple sv. Anny v Temném dole u Horního Maršova, červen 1998
(věnováno Mířovi Klimešovi z Horního Maršova)*

*Jiní se bouří,
já zůstávám nepohnutý.
Druží hnáni jsou žádostivostí,
já zůstávám nepohnutý.
Naslouchaje slovum mudrců,
zůstávám nepohnutý.
Kráčím jen svou vlastní cestou.*

Bodhidharma

Dovedete si představit život, ve kterém odmítnete mít radost být z jediného slova pochvaly či uznání, nebo opřít se o něčí paži, ve kterém nejste na nikom citově závislí, takže už vás nikdo nemůže udělat šťastné či nešťastné, ve kterém odmítnete kohokoli potřebovat, být pro někoho jedineční či zvát někoho svým? I ptáci mají svá hnízda a lišky svá doupata, ale vy nebudete mít kde hlavu složit na své cestě životem.

Dostanete-li se někdy tak daleko, poznáte konečně, co to znamená vidět zrakem jasným a nezkaleným strachem a chtěním. A poznáte, co to znamená milovat. Avšak abyste se dostali do této říše lásky musíte projít utrpením smrti. Protože milovat lidi, znamená usmrtit v sobě potřebu lidí a být dočista sám.

Anthony de Mello, Cesta k lásce

Cesta k poustevnictví

V době, kdy mi vrstevníci běhali za mičem,
toulal jsem se raději v polích a hledal motýly a brouky.

Když mi spolužáci začali chodit za děvčaty,
sedával jsem každou volnou chvíli na hradisku v lesích
a ze země vyrýval pravěké střepy.

Když začali chodit do hospůdek a na zábavy,
objevil jsem cestu k oltáři
a do skrytých koutů Matky Přírody.

A když se mí kamarádi začali ženit,
našel bys mě jako nadšeného badatele
v jeskynních dómech a plazivkách,
v podzemních kryptách a archivech.

A když se vydali za penězi, aby uživili své rodiny,
opustil jsem město, žil na srubu v lesích,
toulal se mezi stromy a naslouchal šumění listů.

A když jsem se měl i já ženit a začít žít život všední,
přijal jsem raději úděl osamění a dobrodružství duchovní cesty.
Hledám zdroj štěstí v tomto proměnlivém světě
a vím, že ho lze najít jedině v tichu svého srdce,
stal jsem se potulným mnichem, poustevníkem.

Kaplička pod Starou horou, červen 1998

Vzpomeňte na nějakou nedávnou událost, která vám způsobila bolest a byla příčinou negativních pocitů. Cokoli a kdokoli tyto pocity způsobil, byl váš učitel, protože vám o vás samých odhalil něco, co jste pravděpodobně nevěděli. A přivedl vás k sebepochopení a sebepoznání a tedy k růstu, života a svobodě...

A pokud jste způsobili bolest a negativní emoce druhým, nebyli jste v tom okamžiku jejich učitel, nástrojem, který jim nabídl semínko sebepoznání a růstu?

Anthony de Mello

Cesta k lásce

Úděl básníka

Báseň je bránou,
kterou otvírám své srdce.
Snad tím riskuji,
že nenesesh ten pohled,
ale je to můj úděl,
citím, že verše mají být
mým jediným spojením
s vnějším světem:
mou službou lidem.
Báseň je duchovní šíp,
který vystřelen silou zkušenosti
z doteku se skutečností,
miří na Tvé srdce.
Je jako jiskra ohně,
která vzplane z troudu
až přijde její čas.
Tehdy zjeví své poselství
a snad zažehne v srdci požár,
který ho očistí na popel
a setře tím iluzi bezpečí
Tvého vězení:
celý ten iluzorní myšlenkový svět!
Zabuší totiž na mocnou sílu,
jež usnula ve tvém nitru:
na Tvou touhu po štěstí a po svobodě!
Tehdy se báseň zjeví

*"Celý vesmír je má duše a já jsem duší vesmíru".
odpověděl Mistr.*

*"Tvá duše je mou duší
a má duše je tvou duší.
Není mezi nimi rozdílu.*

*Žij tak, aby tvůj život byl dobrodíním pro ostatní.
Služ lidem a všem živým tvorům a tím sloužíš mi.*

*Chceš-li pro mne něco udělat,
slib mi, že budeš žít v souladu s Pravdou."*

Šrí Maháprabhudží, Lila Amrit

*Duše nesmí nikdy důvěřovat přespříliš některé osobě,
poněvadž kromě Boha není nic stálého.*

sv. Terezie z Avilly

jako vlahý vánek,
který něžně pohladí duši,
zahřeje v srdci
až z něj vytryskne Láska.
Oči se orosí slzami
a jako mávnutím
kouzelného proutku
se Tvé vědomí rozšíří
a stane se součástí Celku.
Budeš vysvobozen
ze zakletí tohoto světa,
procitneš z jeho labyrintů
a tehdy poprvé porozumíš
slovům Mistra:
"Já Jediný Jsem Cesta!"

(Skleněná louka, Kaplička pod Starou horou, 11.171.1998)

Ženám

Bud' sama sebou, bud' pevná v sobě,
nehledej oporu tam, kde není,
ale hledej ji tam, kde je,
v náručí Boží ve svém srdci.
Rozdávej lásku
a nepočítej, co dostaneš zpět,
dopřej svému muži volnou cestu, když musí jít
a pak si můžeš být jistá,
že o něj nepfijdeš.
Muži milují ženy sebevědomé
a přece pokorné. *(kaplička, červenec 1998)*

*Jedním z činu bojovníka je, že nikdy nedopustí,
by ho něco ovlivňovalo.
A tak bojovník může vidět třeba samotného ďábla,
ale nikomu o tom nebude vykládat.*

don Juan

Carlos Castaneda, Příběhy síly

*Pěstuj moudrost -
mlčenlivostí zavři ústa svým pomlouvačům.*

Antonij Veliký

Moudrost pouštních otců

O mlčenlivosti

Zahalen clonou množství slov,
jak málo si tě všímám Pane!
Poznávám, že Být lze jen v Mlčení,
neboť lidská slova kotví v neskutečnu
a plaší prožívání Přítomnosti.
Vytváří v mysli iluzorní svět, plný hluku,
přes něž není vidět Tvoje Tvář.
Přes mlhovinu těch tlachavých lidských slov nevidím
ty zázraky: slunce, ani hvězdy, stromy, ani květy,
nevidím kapičky křišťálu,
jak leží jako Boží slzy na listí javoru,
který utrhl dech větru včerejší bouře.
Necítím, jak mě ranním vánkem hladíš ve tváři!

"Proč lidé spolu vlastně mluví?", ptám se.
"A proč ptáci zpívají?", odpovídá mi přítel.
Cítím, že kdesi velmi hluboko v sobě
toužíme projevit jeden druhému Lásku,
neboť když s Láskou mluvíš, Láskou se stáváš.
Jediné takové slovo, může změnit život,
je-li vysloveno v pravou chvíli
s mocnou silou Lásky a Poznání.
Takové slovo je však v dnešním světě velmi vzácné.

Častěji, tisíckrát častěji, desetitisíckrát častěji,
slyším ta marná slova, jež jsou pokrmem ega,
slova, jež na Lásku odpovídají jedem
a do otevřeného srdce zasévají hluk.
až z vědomí mizí krása Božího světa.
Pochop to příteli, a naslouchej raději tichu,
než lidským řečem.
Mlčenlivostí zavří bránu vnějšímu světu
a poznáš tajemství, jež jsou skrytá za závojem slov.
červenec 1998, kaplička pod Starou horou

"Co je láska?"

"Naprostá nepřítomnost strachu."

"Čeho se bojíme?"

"Lásky", řekl Mistr.

Anthony de Mello.

Minutová moudrost

Modlitba odevzdanosti

Tobě Bože, zasvěcuji každý úder svého srdce.
Tobě zasvěcuji každé své nadechnutí,
Tobě zasvěcuji každé ranní probuzení i večerní usínání.
Cestě za Tebou zasvěcuji každý okamžik svého života,
každý svůj čin, slovo, myšlenku i sen.

V každé chvíli života,
plně se Ti odevzdávám.

V samotě i mezi lidmi,
plně se Ti odevzdávám.

Při modlitbě, i při práci,
plně se Ti odevzdávám.

Ve své temnotě,
plně se Ti odevzdávám

a s pokorou prosím,
přijď Lásko, přijď!

Ve štěstí i v utrpení,
plně se Ti odevzdávám

a s nadějí prosím,
přijď Lásko, přijď!

Celý se Ti odevzdávám Pane
a k nohám Ti pokládám

všechny své neduhy a stíny na duši
a s odvahou prosím, přijď Lásko, přijď!

Pronikni Lásko celým mým srdcem
a uč mě vnitřně, jak kráčet po duchovní cestě.

(červenec 1998, při opravě cesty v Krkonoších)

*Za svou práci dostávám mzdu,
ale těším se,
že mou konečnou odměnou
bude láska.*

Rabindranáth Thákur

Nejdůležitějším, ale také nejtěžším stavem na duchovní cestě je neusilovnost. Naprostá indiference k tomu, co se v mysli odehrává. Je to pravý opak toho, nač jsou lidé zvyklí, ai jim jde o cokoli. Když jde o něco důležitého, usilují víc.

Ale jediné správné úsilí na duchovní cestě, můžeme-li to tak vůbec nazvat, je soustředěné obrácení pozornosti do nitra na zdroj existence. To je všechno. Udržte ji tam s oddaností a láskou a pak už nedělejte nic, docela nic. Odevzdejte se jako pokorný nástroj absolutu.

Eduard Tomáš, Paměti mystika

Nebudte přitahováni k početným myšlenkám, které se mohou objevit na počátku vašich meditací. Buďte od nich vzdáleni, odděleni jako nezaopatý a indiferentní pozorovatel, který si říká: "Ať se to, co se odehrává nebo může odehrát, odehraje. Já budu pouhým svědkem.

Eduard Tomáš, Paměti mystika

Štětování

Kámen pokládám vedle kamene, mezery vyplním drobným štěrkem
a údery palice je zaklíním mezi sebe.

Vysoko v horách opravuji se skupinou tuláků stezku pro poutníky.
Z kamenů posbíraných po horských svazích stavím schody a zídky,
napříč cesty hloubím svodnice pro vodu
a do skály vysekávám zářezy, do nichž svádím potůčky.

Při práci mě koupou průtrže studeného deště. olizují chladné větry,
oblekají závoje mlhy, ocitám se v mracích, a pak vyjde slunce
aby mě zahřálo na těle i na duši a ozářilo duhu,
jako tichou smlouva mezi námi - cestáři - a horami.

Kolem procházejí turisté z měst v bundách s reklamním nápisem,
s nimiž pluje obláček vůni deodorantů, saponátů a zvykaček
a litují nás - cestáře - pro tu těžkou dřinu, jak oni to vidí.
Netuší však, že je to intenzivní, dobře placená meditace!

Při práci mlčenlivosti zavírám bránu vnějšímu světu,
nebot mi připadá zajímavější naslouchat vlastním myšlenkám
než lidským řečem. Z podvědomí se vynořují zástupy myšlenek
a já se k nim učím zaujmout pozici nestranného pozorovatele.
Zkoumám odkud se berou, jakým způsobem na sebe navazují,
jak zabarvují mě nitro a jaké mechanismy používají,
abych se chytil do pastí, tím, že se ztotožním s jejich melodramaty.
Nahlížím do tajemství, jež jsou skryta za závojem slov...
Po dnech bojů, které můj průzkum doprovází
se objevují závany hlubokého ticha a míru,
jež se rozprostírá v pozadí hluku myslí.

Pozorovatel se sjednotí s Bohem.
Paramhans Svámí Mahéšvárananda

Ten.
kdo si hledí jen svých vlastních chyb,
nemůže zabloudit.

Stávám se nástrojem přítomného okamžiku,
jsem zde jen já a kámen, jimž dláždím Matku Zem.
Myšlenky si samy pro sebe cosi drmolí v dálce
a zakrátko připomínají jen vzdálený šum moře.
V mém nitru se objevuje tiché štěstí.
Když se skláním k horské bystrině a na čtyřech jako kamzík
piji její průzračnou chladnou vodu, cítím jak mé vědomí
se stává součástí většího celku,
zažívám v sobě koloběh vody v přírodě, jehož je mé tělo součástí.
Čurání - překrásná meditace!
Z těla vytryskne gejzír, sluneční paprsky ho prozáří
a já žasnu nad tím zázrakem!
Hledím přítom na vodopády v hloubce podemnou,
jak se řítí podél skal ze stometrových výšek, a vidím, že je to totéž!
Při pojidání svačiny si uvědomuji
jak do mne vstupuje okolní prostor a tehdy rozjímám,
kde začíná a kde končí pocit oddělení od okolního světa hor.
Je v tom vůně tajemství. "Kdo nebo co vlastně jsem?"
Cítím, že jsem rozpínající se *vědomí* !

Z horské stezky, kterou stavím
se stává umělecké dílo,
kterého si však jen málokdo povšimne.
Nevadí, vždyť i toto je v závanu času jen iluze.

*Obří dul v Krkonoších, červen až počátek července 1998
(věnováno Pavlu Klimešovi z Horního Maršova)*

Naslouchejte svému vnitřnímu hlasu, svému srdci a buďte vůči sobě upřímní a pravdiví. Spolehnutí na sebe a upřímnost vás povedou nejen v těchto runných stádiích, ale celou cestu k osvícení. Každý člověk musí být velmi upřímný a svůj stav vývoje musí ctít. Nikdo nemůže žít život někoho jiného. Nezhývá než žít svůj vlastní.

Ram Dass, Cesta uvědomění

Spolehej na vlastní síly a nebuď závislý na jiných.

Věř svým schopnostem a Buh ti pomůže.

Šrí Maháprabhudží. Lila Amrit

Zapamatujte si trojici: analýza sebe samého.

spoléhání se na sebe samého, jakož i vlastní rozhodování se.

Šrí Svámi Šivananda.

Mysl, její tajemství a kontrola

Vše, po čem pátráte, už je ve vás. V hinduismu se to nazývá átman, v buddhismu čisté Buddhovo vědomí. Kristus řekl: Království Boží je ve vás." Kvakeri tomu říkají "tichý jemný hlas v nitru". To je ten prostor plného uvědomění, který je v harmonii s celým vesmírem, a proto je samostatnou moudrostí. Každá nová úroveň meditace, každé nové pochopení, kdo opravdu jste, vás jemněji vyladí na tento prostor, takže dokážete zaslechnout a nechat se vést svým vnitřním hlasem zřetelněji. Znovu a znovu vás mohou vaše vazby přimět k tomu, abyste odpovědi na otázky hledali vně sebe, ačkoli mohou přijít jen z vašeho srdce. Pokaždé, když s vnitřním vědomím ztrácíte kontakt, potřebujete jen meditovat. Prostřednictvím meditace uslyšíte ono vnitřní "evaknutí", onen pocit, že si počínáte správně. Vaše odpovědi jsou jedinečné. Naslouchejte svému srdci.

Ram Dass, Cesta uvědomění

O (Sebe)důvěře

Důvěřuj tomu tichému jemnému hlasu,
který cítíš v okamžicích Ticha ve svém srdci,
v prostoru za hlukem myslí.

To je ten zdroj tvé intuice,
který tě nesoudí, ani nekritizuje, neboť zná souvislosti,
tvé chyby a hříchy vidí s láskou, jako nezbytné zkušenosti,
a v utrpení, které to provází, vidí tvou očistu.

Který ční jako nepohnutelný tichý Svědek
nad rozpory a zmatky tvého dualitního vnímání,
a jako nezúčastněný Pozorovatel
nad vším bojem protikladu:

Nad tím bojem
lásky a nenávisti,
dobra a zla,
světla a temnot,
Boha a démonů,
ducha a těla,
srdce a rozumu,
duchovního Já a ega,
pozitivní a negativní energie,
altruismu a sobectví,
pokory a pýchy
odpuštění a zášti,
odvahy a strachu,
Poznání a nevědomosti.

Najdi odvahu
a postav se mimo širokou cestu vnímání duality,
která vězní tolik lidí.
Projdi tou úzkou brankou,
již můžeš projít jen s modlitbou v srdci a se skloněnou hlavou,
plně se uvolni a postav se mimo všechny doktriny světa.
Dokonale důvěřuj intuici svého srdce, říd' se jeho citem,
je to hlas tvého Místra.
A to jsi Ty.

kaplička pod Starou horou, 22. srpna 1998

Neztrat' se v oddanosti.

*Zeptal se žák Mistra, jaké knihy by mu doporučil
ke studiu duchovní cesty.*

"Jedně tady", řekl Mistr a ukázal na srdce.

"Jedině tady."

Bhaktův pláč

V blízkosti Tvých nohou Pane, poznávám svou pravou přirozenost.

Ty jsi páras, jež srdce kamenné v chrám lásky mění.

Bloudím světem a stále Tě hledám ,a i když jsem Ti tak blízko.

proč Tě nenacházím?

Vydal jsem se na cestu a vše vsadil na jedinou kartu.

Neznám cestu vpřed, vzdal jsem se cesty zpátky.

jak projdu temnou nocí.

když mě nepřeveďeš mořem pochybností.

jež na mne číhá v mém srdci ?

Slyšel jsem tisíce Tvých slov, proč alespoň jediné

neosviti stíny v mém srdci?

Cítím Tvou Lásku, věnuješ mi své Poznání

a přitom démoni ega útočí ze všech stran na tvrz mého srdce!

To přece nejsem já!

Já jsem Tebou a Ty jsi mnou.

jako je vlnka oceánem a oceán vlnkou...

Poklekám před borovici, pod níž sedávaš

a prsty vyrývám ze země hrudku hlíny,

na níž ulpěl prach ze Tvých nohou.

Na čelo si ji roztírám a přitom Tě prosím

o pokorné a laskavé srdce.

Prosím, aby mi bylo dovoleno

zbavit se všech svých nedokonalostí a chyb.

Maháprabhdíp úšram, Střílky, srpen 1998

O nutnosti být TADY a TEĎ

Sedím pod celtou, kterou jsem si postavil na klidném místě pod stromy v ášramovém parku.

Vychutnávám ticho a klid sattvického místa, a jsem proto rád, že jsem sám a nemusím mluvit. Tu přichází Pokušitel. Chce se mnou zapříst rozhovor, přesně toho typu, jaký není nutný vést na svatém místě. "Přijel jsi vlakem, nebo autobusem?" , ptá se.

Umlčím ho prohlášením, že jsem TADY.

Odchází.

Za okamžik nastupuji karmajógu v kuchyni.

Svítil sluníčko, a tak čistím zeleninu venku před budovou.

Mysl přitom kdesi poletuje...učiním krok...

a tu se náhle rychlostí blesku řítím k zemi, kamsi do podzemí.

Zasvištím vzduchem a ucítím ostrou bolest pod koleno.

Propadám se do kanálu, který měl otevřené víko.

Nohy mi krváčí, sotva po nich dojdu k lékárnice.

Beru z ní dezinfekční sprej, šplíchám ho do hlubokých ran

a přitom se musím smát tomu, co se právě stalo.

Charlie Chaplin by ten skok do otevřeného kanálu nezvládl líp!

OVÁŽU si rány fáškem a potřebuji se uklidnit.

Jdu proto do ášramového obchůdku, abych si píchnout tatrunku, nebo raději rovnou dvě.

Tam opět potkávám Pokušitele. Sotva mne uvidí, hned se ptá:

"Tak co, jsi TADY?"

"Nejsem", pomyslel jsem si.

(Ášram ve Střílkách, srpen 1998)

Způsob jak učí lesní buddhistický Mistr Adžan Ča je neobvykle přímočarý a přímý. Když potkává své mnichy často se ptá: "Trpěli jste dnes hodně?" Jestliže odpověď zní ano, odpovídá: "No, to jste dneska hodně ulpívali, že?", a pak se tomu se smíchem směje.

Snažte se být bdělí a nechte věci jít svou přirozenou cestou. Pak se vaše mysl ztiší v každém prostředí jako čisté lesní jezírko. Nejruznější druhy podivuhodných a vzácných živočichů budou přicházet k jezeru se napít a vy jasně uvidíte přirozenost všech věcí. Uvidíte přicházet a odcházet mnohé podivné a podivuhodné věci, ale zůstanete v tichosti. To je štěstí Buddha.

Adžan Ča, Tiché lesní jezírko

Na satsangu

Prostor meditační haly rozeznívá zpěv badžanů,
hra harmonia, bubinků, chřestítek a činelek.
Ukláním se před oltářem a přitom celé mé tělo, duše i srdce
vibrují hřejivým pocitem naplnění a souznění.
Zpěv badžanů rozechvívá každou molekulu mého těla,
po zádech mi probíhají vlny mrazení,
a do očí chtějí samým štěstím vstoupit slzy.
A já se přitom v duchu modlím: "Kež nikdy nezapomenu.
na tyto chvíle prožité u nohou mého Mistra!"

O vnější vzdálenosti a vnitřní blízkosti

Přicházím k oltáři, abych byl co nejbliže svému Mistrovi
a slyšel každé jeho slovo.
Předbíhá mne však nějaká žena
a napomíná mne kvůli oblečení.
Prý "ty mě kůže" na satsang nesmi.
Do očí mi chtějí vstoupit slzy,
odcházím z meditační haly a schoulím se za dveřmi.
Stojí tam reprobredna a já sedím přímo u ní.
Když za okamžik přichází Mistr a začne promlouvat.
s překvapením zjišťuji,
sedí odemne snad jen třicet centimetrů.
Jsem jeho ústům nejbliže ze všech!
Naslouchám jeho jemnému, laskavému hlasu v reprobredně
a uvědomuji si přitom, že vnější přiblížení nemusí znamenat,
že budu lépe slyšet. Děkuji za odpověď! (*Ášram, září 1998*)

O plnosti tohoto okamžiku

Vše je tak, jak to je,
naplněno právě v tuto chvíli.
Vše se skončilo a vše se nově rodí,
nic nechybí a nic nepřebývá,
v průsečíku Přítomnosti.
Boha není nutno hledat, vždyť je TADY!
Proč tedy nejsi šťastný ?
To Tvá mysl tě ulpívat nutí, poutat se a vlastnit.
nevidíš, že jsi jen nástrojem ve Hře.
a proto se ztotožňuješ se svým egem.
Utrpení je očista, která pak musí přijít,
neboť přirozeností vesmíru a času
je proměna a jeden velký pohyb.
Neulpívej na ničem a na nikom,
vnitřně se odpoutej od slov lidí,
a s důvěrou se nech vést tichem ve svém srdci.
Bud' sám sebou,
nic neočekávej
a budeš svobodný!
Žij v souladu s citem svého srdce
a zbavíš se pocitů viny a pochyb!
Nauč se rozeznat Skutečnost od iluze
a osvobodíš se z klece
slov lidského ega ve svém srdci!

(Maháprabhudíp úšram, Strážky, září 1998)

*Váš milovaný pak nebude patřit vám,
bude patřit všem a nikomu,
tak jako západ slunce či strom.
Vyzkoušejte si to tak,
že znovu pronesete ta slova:
"Nechávám tě být sám sebou..."
Vyslovením těchto slov jste se osvobodili.
Teď jste schopni milovat.
Protože když lpíte,
nenabízíte svému milovanému lásku,
ale řetěz,
ke kterému jste vy i váš milovaný připoutáni.
Láska existuje pouze ve svobodě.
Skutečně milující si přeje pro milovaného jen dobro
- což především znamená
osvobození milovaného z pout milujícího.*

Anthony de Mello

Cesta k lásce

Setkání u kapličky

Sedím u kapličky pod Starou horou.
Je vlhký, chladný den,
slunce se skrylo za šedými mračny
a po svazích údolí se plazí chuchvalce mlhy.
Ve vzduchu je cítit podzim.
Sedím u ohně jemůž se nechce hořet.
foukám do žhavých uhlíků,
ale z mokrého dříví se valí jen hustý dým.
Pozoruji jak v bezvětří zvolna stoupá
a rozptýluje se až vysoko v korunách smrků.
Opékám si topinky, pak už jen tak ležím a rozjímám.
když tu slyším prasknout větvíčku,
zvednu hlavu a tu vidím kapličky dvě postavy.
Přichází blíž, je to chlapec a dívka.
Tiše přisednou k ohni, řeknou pár slov
a já pozoruji jak mezi nimi proudí láska.
V jejich očích září něha
a já mám radost, když je tak vidím.
a přál bych si, aby jim to štěstí mohlo vydržet navždy.
Po chvíli posezení u dýmícího ohničku se zvedají,
a odcházejí se napít ze studánky se zázračnou vodou,
vstříc své budoucnosti.
A na údolí zatím padá soumrak.

*Kaplička pod Starou horou, září 1998
(věnováno Michalovi Kahlemu a Hance)*

Kdo je pod ochranou gurudéva, tomu nebude zkriven ani vlásek!

Kdybych měl strach, tygr by mne napadl.

Ale já mu hleděl vstříc s láskou. Láska odzbrojuje.

Strach je známka bezmoci.

Mýlíte se, myslíte-li si, že jste bezmocní.

Nejste bezmocní! Máte nejmocnější zbraň: lásku.

Otevřete se lásce, nechte ji protékat celou vaší bytostí.

Láska vymyje strach. Naplníte-li nitro pozitivními pocity,

nebude v něm místa pro pocity skličující.

Nechť je vaše láska tak silná, aby z vás přecházela na druhé.

Ani dravá zvěř vám neublíží, pocítí-li vaši lásku.

Šrí Maháprabhudží, Lila Amrit

(po setkání s tygrem v džungli),

A ukážu vám ještě mnohem vzácnější cestu:

Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými,

ale lásku bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon.

Kdybych měl dar prorocství, rozuměl všem tajemstvím

a obsáhl všechno poznání,

ano kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel,

ale lásku bych neměl, nic nejsem.

A kdybych rozdal všechno, co mám,

ano kdybych vydal sám sebe k upálení,

ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje.

1. Korintským 13, 1-3

O duchovní Lásce

Neposlouchej slova,
naslouchej TOMU, co je za nimi!
Co je to za SÍLU?
Láska nebo zloba ?
Soucítí, či lítost ?
Pochopení, nebo výčitky?
Úsměv, či hádky?
Požehnání, nebo prokletí ?
Svoboda, či připoutanost?
Tedy Čistota duchovního Já, nebo ten temný démon ega?

Pochop příteli, Pravda je tam, kde je Láska!
Láska tě nechce vlastnit,
Láska ti žehná na cestu, když musíš jít!
Láska Ti přeje štěstí s jiným,
když ho v mém objetí nenacházíš,
Láska Ti dává svobodu!
Láska, stojící na pevných základech Poznání
odstraňuje utrpení a vede ke štěstí!
Láska je Nejvyšší Síla a Energie ve Vesmíru!
Tento Vesmír drží pohromadě díky Lásce!
Láska je neporazitelná!
Láska je nejvyšší Ochrana!
Láska je Bůh a Bůh je Láska.
Kdo si tyto pravdy uvědomil, ocitl se na Cestě Domů.

(září 1998, Krkonoše)

*Každá špatná myšlenka je jako meč,
který byl tasen na toho člověka, na kterého směřuje.*

*Když uchovávejte myšlenky nenávisti,
jste ve skutečnosti vrahem toho člověka,
vuči kterému tyto myšlenky nenávisti uchovávejte.*

*Jste svým vlastním sebevrahem,
protože tyto myšlenky se vracejí zpět na vás.*

Šrí Svámí Šívánanda,
Mysl, její tajemství a kontrola

*Vše pochopit.
znamená vše odpustit.*

*Samota
ve volné přírodě,
to je setkání
se svým podvědomím*

Hluk a Ticho

Hluk, to je připoutanost k lidem,
hluk, to je mnoho slov,
hluk, to je zloba,
hluk, to je setkání s egem.

Ticho, to je svoboda vnitřního osamění,
ticho, to je mlčenlivost,
ticho, to je láska a soucit
ticho, to je shledání s Mistrem.

říjen 1998. Krkonoše

O meditaci

Přestaň už pobíhat tam a sem,
a přehod' vyhýbku, zastav se!
Vyhledej samotu
v chrámu, v přírodě,
či koutku svého pokoje.
Usedni a zavři oči...
a setkej se konečně sám se sebou!
To je vše!
Odvážíš se toho?

říjen 1998. kaplička

Slova Mistra

Buď jako jazyk,
který dokáže žít v bezpečí,
ač je obklopen zuby,
které všechno drtí.

Buď jako osamělý strom,
který pevně stojí,
ač vichřice světa
kolem něj zuří."

Buď jako diamant,
který nikdy neztratil svůj lesk,
ač leží v blátě,
které všechno špiní.

*Krkonoše,
při štětování cesty k Luční boudě,
září 1998*

Noční víla

Přichází za soumraku,
tiše jako závan vánku babího léta.
Našlapuje z lehka lesní pěšinou,
aby mne nerušila při večerní meditaci.
Ucitím však její blízkost, otáčím se za ní,
ale ona plaše mizí v temnotě mezi stromy.
Někdy přichází ke světlu ohně,
ale po chvíli zase odchází.
Jindy v zámku dveří nacházím list javoru,
jako dárek od ní.
Pak ji potkávám, jak sedí na lavičce před kapličkou,
když hledí na hvězdnou oblohu
a naslouchá jak hraji na flétnu.
Otevřu dveře a ona vchází do svatostánku,
ale ve světle svíček ji do tváře vidím jen matně.
Má nádherné dlouhé vlasy,
ladné tělo, cítím jeho jemnou vůni,
její duše je krásná a čistá.
Podává mi jablíčko
a já ji obrázek Panenky Marie,
a přitom se jí ptám na její jméno.
"Alžběta", odvěti plaše jemným hlasem,
který rozechvívá mé srdce.
Pak hned odchází z kapličky
a mizí v lesních temnotách.

kaplička pod Starou horou, 25. září 1998

Za Místrem přišel vědec a začal mu tvrdit, že Buh neexistuje. Že proto nejsou žádné vědecké důkazy, že ho věda dosud nedokumentovala, nezměřila, ani nezvážila.

Mistr vyslechl jeho slova a už se pravil: "Kde jsi?"

Vědec zaskočen touto otázkou odpověděl: "Kde bych byl, v Krkonoších!"

Ale Mistr pokračoval: "No dobrá, ale to je kde?"

"Krkonoše jsou v Čechách!", odpověděl trochu nakvašeně vědec. Není přece žádné dítě, aby odpovídal na takovéto otázky.

"Ale Čechy jsou kde?", ptal se dál neodbytně Mistr.

"V Evropě přece!"

"Ale Evropa je kde?"

"Na planetě Zemi!"

"Ale planeta Zem je kde?"

"Je to třetí planeta sluneční soustavy!"

"Ale kde je sluneční soustava?"

"Ve vesmíru!", odpověděl již trochu zmateně vědec.

"Ale kde je vesmír?", zeptal se jemně Mistr.

"Tady!!!", zvolal vědec

"Ale to je kde???", zeptal se Mistr.

*Nevíš-li ani kde jsi,
pak neodsuzuj něco, jen proto.
že je to tvému vědomí nepochopitelné!*

Večerní záblesk

Po večerní meditaci vycházím před kapličku.
Venku je tma, vzhlednu vzhůru,
a můj pohled lemují temné siluety korun smrků.
Mezi nimi se rozprostírá zářící hvězdné obloha.
Zahledím se na ty milióny světů,
představím si tu propastnou hlubinu
nad sebou, pod sebou a kolem sebe,
když tu mne napadne:
"Je to možné, že můj Mistr je tohle všechno???"
"Je to možné, že jsem to i já?"
(kaplička 11. října 1998)

Haiku na podzim

Sedím ve dveřích kapličky,
venku vládne vlhký podzim
a já si opravuji batoh
pro cestu do neznáma.
(kaplička 12. října 1998)

Večery na kapliče

Mám rád ty večery na kapliče.
Zabalím se do dek,
posadím se ve své komůrce k meditaci,
sfouknu svíčku
a ponořím se do podvědomí.
(kaplička 16. října 1998)

*Charakter duchovní cesty je takový:
Muž přišel k vysoké věži,
vešel dovnitř a zjistil,
že je v ní úplná tma.
Jak tak tápal kolem sebe,
naražil na kruhové schodiště.
Byl zvědavý, kam vede,
a tak po něm začal stoupat,
a jak stoupal,
rostl v jeho srdci nepokoj.
Ohlédl se tedy
a s hrůzou zjistil,
že při každém kroku
pod ním jeden schod odpadne a zmizí.
Před ním schodiště vedlo dál vzhuru
a vůbec netušil kam vede,
za ním se otevíralo ohromné černé prázdno.*

Anthony de Mello

Modlitba záby 2

Bezdomovci

Pohled' na Buddhu, Pana Ježíše, Františka z Assisi a tisíce a tisíce dalších mužů,
mudrců, filozofů, jóginů, mnichů či poustevníků,
jejichž jména jsou pohřbena v propasti času.

Pohled' na ně, jak opouštějí své domovy, jak se vzdávají zlata,
moci, panovnických titulů, rodinných pout, svých žen i dětí, a všeho toho,
na čem my tolik lpíme, a bez čeho si svůj život ani nedokážeme představit.
Pohled' jak oblékají prostý šat, a vysmívání a považování za podiviny a blázný,
stávají se tuláky v bezdomoví, žebráky u tvého prahu.

Pohled' jak odcházejí do osamění
pouští, lesů, hor, jeskyní, či klášterních cel.
Co vlastně všichni hledali daleko od lidí, blízko Přírodě a sami sobě?
A co tam nacházeli? O čem to hovoří jejich ústa,
když je vidím vracet zpět k lidem?

Hledím do jejich malebně laskavé tváře a třpytivých očí,
naslouchám jejich útěšnému poselství a mé srdce hoří souzněním.

Mluví o síle Lásky, o Poznání, o Bohu, o cestě ke Štěstí...

Jsou to blázni? Bud' opatrný při vynášení soudů!

Pomysli: nejsme snad blázniví my, kteří ač dokážeme létat na měsíc,
ničíme svou vlastní domovskou planetu,

i třebaš tím, že pálíme na ohýnku kus igelitu?

My, kteří se považujeme za svobodné bytosti.

ale přitom nesneseme samotu, nedokážeme být ani na okamžik sami?

Bojme se odvrátit svůj zrak od všech těch trotek,
pro něž se celý život pachtíme, honíme a valčíme.

abychom náhodou nepohlédli vzhůru,

a nespátřili tu nezměrnou hlubinu vesmíru nad sebou, pod sebou a kolem sebe.

a my neoněmněli úžasem, posvátnou bázní a úctou.

a naše srdce nevyсловila ty otázky, jež děsí úzkostí svého osamění:

Kdo jsem? Kde jsem? Proč tu jsem? Odkud jsem přišel a kam jdu?

A když nad tím vším rozjímám, jímá mne úcta ke všem světcům,

neboť si uvědomuji, že hledím do tváře největších bojovníků,

kterí kdy kráčeli po této zemi.

Bojovníků, kteří vybojovali nejlitější boj. Boj Lásky ve vlastním srdci!

*(věnováno maršovskému faráři P. Ivanu Havlíčkovi při příležitosti
rozloučení, 23. října 1998)*

Modlitba na Cestu

Dopřej mi Pane,
abych dokázal běžet tam,
kde kvete Štěstí, Svoboda a Láska.

A kdybych snad nedokázal běžet,
tak ať tam mohu alespoň jít.

Kdybych však neměl sílu ani k chůzi,
dopřej mi Pane pomáhat a sloužit každému,
kdo jít může a touží.

A prosím o odvahu,
o Tvou Milost Pane prosím,
aby mi bylo dovoleno
usednout v lese mezi stromy,
nebo na vrcholku hory
a Láskou otevřít Cestu,
k Tobě Pane,
v mém srdci.

Aichelburg, 22. října 1998

Cesta k Tichu

Nejdříve mne Milost Boží přivedla do říše Lásky.
V srdci mi vzplanul oheň, a já zlo přemohl láskou.
Poznal jsem tajemství světů
a spatřil, že Láska je nejvyšší silou,
jíž drží vesmír pohromadě.
Ocitl jsem se u brány do světa Lásky,
přidržel se jejího ostění a opatrně nahlédl za ni.
V srdci mi žhnul oheň,
tělo jsem měl přetlakováno silou,
svět se v mém vědomí proměnil v projev energií.
Pak se mne zmocnily pochyby a já se musel vrátit.
Mé srdce vyhaslo a já se ocitl bez ochrany lásky,
vydán napospas magickým silám ve své mysli.

Pak mne Milost Boží přivedla do říše Utrpení.
Dýchla na mne tlama smrti, roztřepal jsem se přitom hrůzou.
a ten pohled spálil na popel můj vnitřní svět.
Spatřil jsem prázdnotu všech věcí, po nichž lidé touží,
a iluzi ve všem, za čím se honí.
Před mým zrakem se objevily mé hříchy,
a pod jejich tíhou se mi podlomily nohy.
Ztratil jsem sílu a ocitl se osiřelý,
děsivě sám uprostřed nekonečného vesmíru.
Vsadil jsem vše na jedinou kartu, odešel do hor,
a mé srdce přitom křičelo bolestí a utrpením:
"Kdo jsem?", "Jaké je mé poslání?"

Usedl jsem tam na vrcholku skály
a náhle si uvědomil relativitu pravdy.
Do mého srdce vstoupilo zděšení:
"Jak to vlastně všechno je?"

Pak mě Boží Milost přivedla k nohám svěťce.
Pohlédl na mne s láskou a já v jeho očích četl otázku:
"Ty si nevzpomínáš, kdo jsem?"
Pak promluvil laskavým hlasem
a ta slova vycházela z jeho úst jako převzácné perly.
Věděl jsem, že hovoří o zákonech světa za branou Lásky,
z něhož jsem se zbloudilý a zděšený právě vrátil.

Přijal jsem jeho požehnání
a Boží Milostí jsem byl uveden do říše Služby.
Žil jsem službou nemocným, invalidům i dětem
a mé srdci přitom plakalo připoutaností,
steskem po lesích, po horách a po svobodném životě.

Poté mne Milost Boží přivedla do světa vnitřního osamění.
Zřekl jsem se světa a vydal se za voláním svého srdce.

Ocitl jsem se na duchovní pouti
a ta mne dovedla k hranicím říše Ticha,
a to Ticho se rozhostilo v mém srdci.

24. října 1998, Horní Maršov

Drobky z Cesty k Tichu

(únor - říjen L.P. 1998)

O radách bližních

Rady tvých bližních
tě velkou sugestivní silou
dovedou přesně do toho bodu,
kam oni sami došli.
Prozkoumej proto nejdřív ten bod,
na němž oni stojí... chceš tam taky dojit?

Rada

*je
nebezpečný
dar
i od moudrého
moudrému.
J.R. Tolkien*

O síle sugescí

Zdroj problémů:
cizí sugescce (myšlenky) ve tvém srdci.
Vyvrhni vše, co přišlo zvenku,
ponech jen to, co přišlo zevnitř.
a přijde rozjasnění!

*Nedávejte se lehce
ovlivňovat
sugescemi
druhých lidí.
Šrí Svámi Šivánanda*

O nejvyšší službě bližním

Nejvyšší službou lidstvu je dojit Cestu.
Jaký přepravní prostředek k tomu použiješ.
rozhoduje tvé srdce.
Nezaměňuj prostředek za Cíl.

*Může vést
slepý slepého?
Nepadnou oba
do jámy?
Ježíš*

O připoutanosti

Tam, kde vznikají negativní myšlenky,
tam hledej kořen svého připoutání!

Odpoutej se, dálky volají!

Čím jemněji rozpleteš uzel
připoutání svého srdce.

tím čistší poznání obdržíš.

Jsi si jist, že jsi tak důležitý.

když se domníváš, že se bez tebe
tato scéna neobejde?

Že se Bůh o vše nepostará za Tebe.

když ho o to požádáš?

Co je to připoutanost?

To je ten strach.

že někoho zraníš jen tím.

že chceš být sám sebou

a jít za voláním svého srdce!

Chybný krok

I krok správným směrem.

avšak v nesprávnou chvíli.

je chybným krokem.

Správný krok

Správný je takový krok.

který tě vede k lásce a klidu srdce.

Připoutanost

je kořenem

veškerého

zla.

Šrí Svámi Šivananda

Přišel žák za Mistrem

a řekl mu, že má

z něho strach.

Mistr mu odpověděl:

"Mě se neboj, já tu jsem

pro tvé osvobození

Bát by ses měl spíš

těch černých mágů,

svých bližních.

Nejdůležitější je

pěstovat spokojenost.

Když má člověk

v srdci spokojenost,

tak všechno

světské bohatství

je bezvýznamné.

Šrí Mahéšváránanda

O rychlosti na Cestě

Nenech se urychlovat,
nenech se ani zpomalovat,
jdi svým vlastním tempem.

O celibátu

To není nějaké náboženské dogma,
nybrž velmi praktické doporučení,
podložené hlubokou mystickou zkušeností.
"Když bez toho nemůžete být,
tak se ožeňte. a mějte spoustu jóginů".
pravil Mistr a dodal:
"Ale pokud bez toho být můžete,
potom jste šťastní lidé."

O egu

Jaký má smysl pokládat své ego.
k nohám ega svých bližních ?
Jaký má smysl bojovat proti egu z pozice ega ?
Proč jsi zraněn slovy ega, když Ty nejsi ego ?
A tak až příště přijde ten temný přízrak ega.
to zlostné nižší já,
ustup mu z cesty,
nebo si s ním udělej satsang
a řekni mu: "Mám tě rád!"

Nespěchejte.

Jděte pomalu.

Šrí Mahéšvaránanda

Celibát

je obtížný

pouze pro toho.

kdo dosud

nepoznal

Lásku.

Pokud jste si

uvědomili.

že máte ego.

jste již dost daleko.

Je mnoho lidí.

kteří si tuto

skutečnost vůbec

neuvědomují.

Šrí Mahéšvaránanda

O následování Krista

Co se stane, když *doopravdy* vpustiš
do svého srdce slova Pána Ježíše?
Automaticky se dostaneš do obtíží.
jak se to stává upřímným křesťanům.
Díky nim však porosteš.
neboť o Ježíši víš jen to.
co jsi z jeho Moudrosti
zrealizoval ve svém vlastním srdci.
Vše ostatní jsou jen sugesce
ve tvém podvědomí.
někde slyšené či vyčtené,
jimiž se nevědomě řídíš,
a ony ti dávají pocit iluze bezpečí.
ale brání ti ve vnímání Skutečnosti.

Důvěřuj svému srdci

Čím se chceš řídit
v tomto iluzorním světě,
když se neřídíš citem svého srdce?
Kde chceš hledat
v tomto proměnlivém vesmíru
ten pevný bod,
o nějž by ses bezpečně opřel
není-li jím tvé srdce?

*Proč mne oslovujete
"Pane. Pane".
ale nečiníte co říkám?
Ježíš*

*Největší katastrofa.
která může
člověka poškodit.
je když umírá
aniž realizoval Boha.
Śrī Mahešvárananda*

*Budeš-li se opírat
o něco nebo někoho
ve vnějším světě.
upadneš pokaždé.
když se to pohne.
V celém vesmíru
existuje jediné místo
o nějž se lze bezpečně
opřít, a to se nachází
ve tvém vlastním srdci!*

Nesud' své bližní

Já nesoudím svět,
soudil bych tak sebe
v různých zatačkách
na duchovní cestě.

Měj soucit i k sobě

Obrň mě Pane
pancířen soucitu a trpělivosti
k mým slabostem a nedokonalostem.
Jsem jen hliněná nádoba,
a proto všechny změny
ponechavam pouze na síle modlitby.
Mou askézi je sebekazen
bez nátlaku a bez doktríny.

Nepáchej na sobě násilí

Nic nepotlačuj ani si nevynucuj silou.
Vnitřní a vnější svět
jsou spojené nádoby.
Budeš-li násilný k sobě,
budeš nutně násilný i k bližním.
Budeš-li soucitný a trpělivý k sobě,
budeš soucitný a chápavý
i k chybám druhých. A to bude tvé osvobození.

*Celé tajemství spokojenosti
a naplnění života je v tom,
když si myslíš, že každý,
kdo za tebou přijde,
je částí tvého já*

Ram Kripalu

*Lidé se o to pokoušejí
pomocí odříkání. Ale to...
vytvoří právě ten stejný druh
násilí, konfliktu
a necitlivosti jako lpění.
Znovu se jen otupíte.
Tajemství spočívá v tom,
nic si neodříkat,
na ničem nelpět.*

*mít ze všeho radost
a pak to nechat jít,
nechat to dál plynout.
Jak? Pomocí řady hodin
strávených pozorováním
rozkladného a hnilobného
charakteru lpění.*

Anthony de Mello

O duchovním boji

Každá akce, způsobí reakci.

Tlak působí protitlak.

Jak se do lesa volá, tak se z něj ozve. *Mystika*
je procítěný vděk

Není nutné si něco odírat. *za všechno.*

Stačí do toho ozdravného procesu vložit vyšší kvality. **Anthony de Mello**

a nižší kvality pak budou

automaticky odcházet samy.

A nejvyšší a nejčistší kvalita je modlitba.

Nejvyšší boj

Nebojovat!

Jen plné uvolnění!

Vlastně je to snadné:

jen plné uvolnění...

Šrí Mahéšváránanda

O utrpení

Podstatou utrpení je nevědomost.

Bude přicházet tak dlouho,

dokud se budeš ztotožňovat

se svým egem a nezahledeš,

že jsi jen nástrojem ve Hře.

Nikdy nepřipustíte skličenosť...

Opakujte: ve mně je přítomna

duchovní blaženost.

Moje podstata je blaženost.

Deprese pomine.

Šrí Svámi Šívánanda

O zdroji síly

Je rozdíl něco vědět

a něco si uvědomit.

Každý ví, že jednou zemře,

ale jen ten,

kdo si svou smrt skutečně uvědomil,

nachází zdroj síly

nutné k osvobození

z tohoto světského vězení.

Když někdo nemedituje,

musí přijít poznání nemoci

a vědomí stáří.

aby se náš pohled změnil.

Proč na to čekat ?

Bud'te prostě jako ten,

kdo už zemřel.

Adžan Ča

O placení za duchovno

Na Východě se v souladu s tradicí poskytuje duchovní poznání zdarma, zatímco zde na Západě někteří Mistři požadují za svůj léčebný zákrok peníze. Zdá se mi, že je to proto, že na Východě přichází za Mistry lidé, kteří mají problémy se svým egem, kdežto zde na Západě za ním přicházejí ega, která mají problém s Vámi. A ega musí platit!

O smrti

Rada, která ti může zachránit život: *Celý svět je potravou*
mysli na svou smrt! *pro smrt.*
V okamžiku smrti, bude každý sám. **Šrí Svámi Šivananda**

Staň se vzbouřencem

Tato konzumní společnost. *Chcete-li milovat... musíte ze*
nabízi člověku jediné vnitřní otroctví. *svého bytí vytrhat kořeny*
Vymaň se z čelisti světa. *společnosti, které zarostly až*
Nejdřív se musíš umět odpoutat *do morku kostí. Musíte z toho*
a teprve potom se můžeš *vystoupit.*
svobodně rozhodnout! **Anthony de Mello**

O poctivosti

Kdo není dokonale poctivý. *Pokora je základní ctností.*
nemůže být ani sebevědomý. *Je tajemstvím světců.*
Šrí Svámi Šivananda

O výtkách bližních

Výtky lidí utočí na tve ego.
ale pochop: ty nejsi ego!
Tak se nenech silou
sugescí svých bližních
uvěznit v egu.
Nenech si vzít lásku
a čistou a klidnou mysl.
Hrajete zkrátka tuto roli.
do níž jste obsazen.
Nic moc neděláte,
s nikým si nezačínáte.
nikoho nechcete měnit.
Jen se díváte.
jak to všechno jede.
Ram Dass

O tajemství

Rozvíjej v sobě schopnost podržet si tajemství. Nedovol bez rozmyslu svým bližním, aby se probírali tvým srdcem.

O tajném místě

Najdi si v přírodě své tajné místo, o němž neřekneš ani nejlepšímu příteli, na nějž se můžeš uchýlit, když budeš potřebovat být zcela sám.

Bližní vidí svou iluzi

Až si uvědomíš,
že tě tvi bližní vidí zkresleně
přes filtr svého ega
a asociací ve svém podvědomí.
pochopíš že není nutné mluvit,
není nutná obhajoba,
či vysvětlování...

Člověk, který se řídí rozumem,
nemůže nikdy pochopit toho,
kdo se řídí citem svého srdce.

O duchovní cestě

Všichni lidé jsou na duchovní cestě
Naš život je samostatnou duchovní cestou.
Někteří si to však neuvědomují,
a proto odkládají žít své sny
a žijí, jakoby tu měli být věčné.

O vegetariánství

Cítím, že jedním z hlavních důvodů,
proč Mistrů vyžadují od svých žáků,
aby se vzdali požívání těl zvířat,
je skutečnost,
že člověk snáze rozvine soucit a lásku
ke zvířatům, než k lidem.
Vzplane-li však jednou v lidském srdci
plamének lásky,
snadno může přeskočit ze zvířat i na lidi.

O přírodě

Příroda představuje to nejkrásnější v nás.
Ničíme-li ji, ničíme to nejkrásnější v sobě

*Uvědomuji si,
že jediným, co kdy
můžete nabídnout
druhému,
je stav
vaší vlastní bytosti.
Ram Dass*

*Snažte se být takoví,
jací jste.
A modli se Bohu.
Šrí Mahéšváránanda*

*Neměj strach příteli.
Tvá cesta tě povede,
nemůžeš zabloudit.
Cesta pokojného bojovníka*

*Dokud budou lidé
jíst maso,
nebude na světě mír.
východní Mistr*

*Zabraňte dětem
aby zabíjely mouchy.
Zabíjením much
začíná zabíjení lidí.
antiký filozof*

Poselství babího léta

Vzbudil jsem se při rozednění. Dnešní ráno nemusím nikam pospíchat, letošní cestářská sezóna v horách krkonošských včera skončila s posledním zábleskem babího léta. Zahaluji se do deky, zapaluji svíčku a usedám k ranní meditaci. Slyším, jak venku před kapličkou prší. Naslouchám jak dešťové kapky cinkají o kalužiny a vychutnávám tu zvláštní povznesenou atmosféru, plnou ticha a míru, jež se mne zmocňuje pokaždé, když něco končí a něco nové začíná. Do Krkonoš definitivně vstoupil deštný podzim. A s ním čas rozloučení.

Pět měsíců práce v horách. Byla to skutečnost, nebo sen? Kdyby nebylo těch nově postavených kamenných schodů pro poutníky na horských úbočích, svodnic vyhloubených napříč cest, či zídek, jež zvolna zarůstají kapradím a mechem, nic by neptřipomínalo, že jsme tu vůbec kdy byli. Vše si odnášíme s sebou pryč, ve svých srdcích. Snad jen těch pár cestářských fotografií pořízených v letošním roce, bude jednou Pavlův pravnuke ochraňovat jako cennou rodinnou relikvii na dávno zmizelé časy.

Již nás nezmáčí červnové studené deště u Trkače v Obřím dole. Rozplynula se duha, která se jako nekonečný kruh obtočila kolem slunce nad cestou k Luční boudě. Brzy budou zapomenuty mlžné dny v údolí Mesnera i poslední letošní zachvění babího léta, které jsme prožili při stavbě cesty na hrádek Aichelburg. Tábořiště na Skleněné louce v Temném dole osířelo. Zmizela týpí a s nimi se pojednom tiše vytrácí i ti mladí lidé, kteří se v nich pokoušeli žít své sny a uskutečnit své ideály kamarádství. V dále zanikl poslední úder zvonu, jehož zvuk se před soumrakem snašel z vížky kapličky svatě Anny na Temný důl. Přišel čas se rozejít a vydat se na další cestu. Každý z nás věnoval těm druhým a zdejším horám, pět měsíců svého života, které jsou mu navždy odečteny z vymezeného času a nikdy se nevrátí. Je na každém z nás, co dobrého jsme se naučili, a jak to dokážeme zúročit v budoucím čase.

Za několik dnů odejdu na další cestu do neznáma. Je to duchovní cesta. Je to návrat. Je to Cesta Domů. Vzpomínka na něco dávno zapomenutého. Je žití svých nejčistších dětských snů. Je to cesta za bezdůvodným štěstím do osamění volně přírody, lesů a hor. Je to hledání Boží Lásky ve svém srdci. Čeká mne cizí země a její opuštěné hory. Dokončuji toto dílko. Víím, že jho sepsání je totéž, jakobych zapálil vedle slunce plamének svíčky Ale zapálil jsem ho s radostí a láskou. Kéž vám přinese štěstí. Kéž je vám dovojeno žít své nejvyšší a nejčistší sny. Je 24. října 1998. Je čas vrátit klíče od kapličky a vydat se na další cestu do neznáma.

Jednoho dne jsem seděl na dvoře naproti svému duchovnímu vůdci, Mahárádžovi. Sedělo kolem něj mnoho lidí, žertovali a mluvili s ním, masírovali mu nohy, dávali mu jablka a květiny. Hned ty věci rozdával a já jsem viděl, jak sem a tam proudí láska. Ale seděl jsem na druhé straně dvora a nacházel jsem se ve velmi odosobněném stavu.

Myslel jsem si: "To všechno je dobré a správné, ale je to jen přichylnost k formě. To jsem už udělal. Musím jít za něj. Není ničím zvláštním, ačkoli je vším. U jeho nohou jsem kdekoli ve vesmíru. Cestou, kterou jsme já a on, spojení, nemá s formou nic společného. Ve vědomí jsme jedním."

V tom okamžiku jsem spatřil, jak Mahárádža něco šeptá svému dávnému stoupenci, který přicházel, přebíhaje přes dvůr, a dotkl se mých nohou. Zeptal jsem se: "Proč jsi to udělal?" Odpověděl: "Mahárádža řekl: Dotkní se nohou Ram Dasse. On a já se vzájemně dokonale chápeme."

Ram Dass. Cesta uvědomění

*Abys poznal Brahmán,
musíš nabýt víru ve slova písem
a ve svého gurua.
Bud' Brahmán oddán.
Ústavičně o něm medituj.
Ani činností,
ani potomstvím,
ani bohatstvím,
ale oddaností k Němu
a nepřipoutaností ke světu
dosahuje člověk nesmrtelnosti.
Nejvyšší nebe září v lotosu tvého srdce.
Tam vstoupí ti,
kteří o to usilují,
Pochopili podstatu svatých písem
a vzdávají se světa.
Odeber se do samoty.
Posad' se na čisté místo
a zaujmi vzpřímené držení těla
s hlavou a krkem v jedné přímce.
Ke světu buď lhostejný.
Měj pod kontrolou smyslové orgány.
Oddaně se pokloň svému guruovi.
Potom vejdí do lotosu srdce
a tam medituj o Brahmán
- čistém a blaženém.*

Upanišady

*Prchavý je tento svět,
jako preludy a sny.
bez podstaty.
Zřekni se ho,
opuť své nejbližší,
setni pouta chťíce
a nenávisti,
medituj v lesích,
v horách.*

Tilopa

Učení tibetské jógy

*Čeho se bojíte,
když hledáte Boha?*

Paramhans Svámi Mahéšvárananda

*Nic zlého se ti nemůže stát,
věříš-li z hloubi duše Bohu.*

Maháprabhudži

